РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети състав)

9 септември 2010 година *

По дело T-70/08

Axis AB, установено в Lund (Швеция), за което се явява адв. J. Norderyd, avocat,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява г-н A. Folliard-Monguiral, в качеството на представител,

ответник,

като другата страна в производството пред апелативния състав на СХВП е

* Език на производството: английски.

Etra Investigación y Desarrollo, SA, установено във Валенсия (Испания),

с предмет жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 27 ноември 2007 г. (преписка R 334/2007-2) относно производство по възражение между Etra Investigación y Desarrollo, SA и Axis AB,

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

състоящ се от: г-н M. Vilaras, председател, г-н M. Prek и г-н V. M. Ciucă (докладчик), съдии,

секретар: г-н N. Rosner, администратор,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 12 февруари 2008 г.,

предвид писмения отговор, подаден в секретариата на Общия съд на 9 юни 2008 г.,

след съдебното заседание от 29 април 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 На 17 юни 2004 г. жалбоподателят, Axis AB, подава заявка за регистрация на марка на Общността в Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) съгласно изменения Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ 1994, L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146) (заменен с Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

2 Марката, чиято регистрация се иска, е словната марка „ETRAX“.

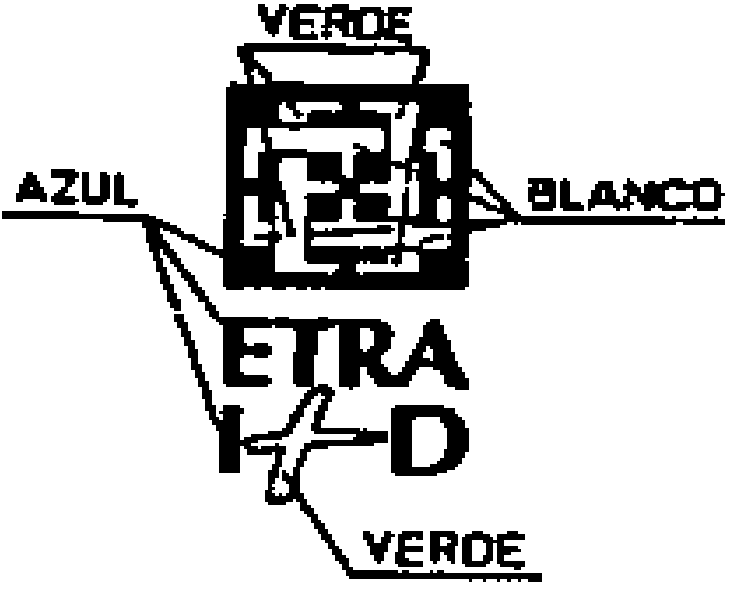
3 Стоките и услугите, за които се иска регистрацията, попадат, след направено в хода на производството пред СХВП ограничаване, в класове 9 и 42 по смисъла на Ницката спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г., съответно ревизирана и изменена.

4 Заявката за марка на Общността е публикувана в Бюлетин на марките на Общността № 31/2005 от 1 август 2005 г.

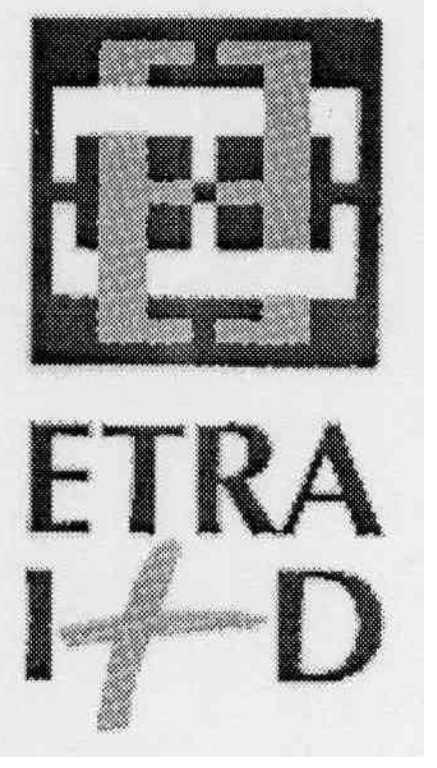
5 На 14 октомври 2005 г. Etra Investigacion y Desarrollo, SA подава възражение на основание член 42 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 41 от Регламент № 207/2009) срещу регистрацията на заявената марка за стоките и услугите, посочени в точка 3 по-горе.

6 Възражението се основава на следните по-ранни марки:

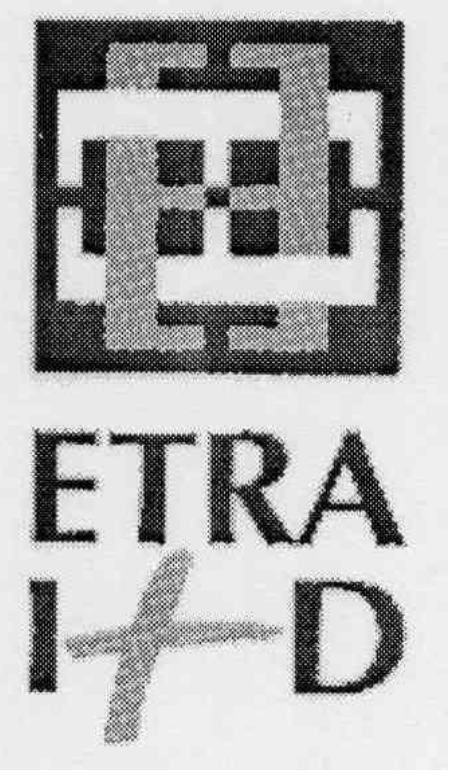
— испанската фигуративна марка № 2194122, заявена на 5 ноември 1998 г. и регистрирана на 22 ноември 1999 г. за стоки, спадащи към клас 9 („Научни, навигационни, геодезични, електрически, фотографски, кинематографични, оптични, теглилни, измервателни, сигнални, контролни (надзорни), животоспасяващи и учебни апарати и уреди; апарати за записване, предаване или възпроизвеждане на звук или образ; магнитни носители на данни, записващи дискове; автомати за продажба и механизми за монетни апарати; касови апарати, изчислителни машини, оборудване за обработка на информация и компютри; пожарогасители“), изобразена по следния начин:

— испанската фигуративна марка № 2413572, заявена на 9 юли 2001 г. и регистрирана на 8 януари 2002 г. за стоки, спадащи към клас 9 („Научни, навигационни, геодезични, електрически, фотографски, кинематографични, оптични, теглилни, измервателни, сигнални, контролни (надзорни), животоспасяващи и учебни апарати и уреди; апарати за записване, предаване или възпроизвеждане на звук или образ; магнитни носители на данни, записващи дискове; автомати за продажба и механизми за монетни апарати; касови апарати, изчислителни машини, оборудване за обработка на информация и компютри; пожарогасители“), изобразена по следния начин:

— испанската фигуративна марка № 2413574, заявена на 9 юли 2001 г. и регистрирана на 22 април 2002 г. за услуги, спадащи към клас 42 („Инженерни услуги; промишлени, електрически и електронни анализи и проучвания“), изобразена по следния начин:

7 Основанието, изтъкнато в подкрепа на възражението, е вероятността от объркване по смисъла на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009).

8 На 11 декември 2006 г. отделът по споровете отхвърля възражението в неговата цялост, като приема, че различията между знаците могат да изключат наличието на вероятност от объркване между по-ранните марки и заявената марка.

9 На 21 февруари 2007 г. в СХВП е регистрирана жалба срещу решението на отдела по споровете без посочена в нея дата.

10 С решение от 27 ноември 2007 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) втори апелативен състав на СХВП уважава тази жалба, като отменя решението на отдела по споровете и отхвърля заявката за регистрация в нейната цялост.

11 По-специално апелативният състав най-напред разглежда въпроса за допустимостта и приема, че макар и жалбата без посочена в нея дата да е получена в СХВП на 21 февруари 2007 г., тоест след изтичане на срока за обжалване на 12 февруари 2007 г., плащането на таксата за обжалване с банков превод „е изпълнило ролята на жалба за целите на допустимостта“, тъй като е извършено в срока и съдържа подробната информация, изисквана от правило 48, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

Искания на страните

12 Жалбоподателят моли Общият съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

13 СХВП моли Общият съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

14 В хода на съдебното заседание след поставен от Общия съд въпрос СХВП посочва, че иска от него или да отхвърли жалбата по същество, или да измени обжалваното решение въз основа на известието за изпращане на факс, изпратено от другата страна в производството пред апелативния състав.

От правна страна

15 В подкрепа на своята жалба жалбоподателят изтъква по същество две правни основания, изведени съответно от нарушението на правило 49, параграфи 1 и 2 от Регламент № 2868/95 и от нарушението на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94.

16 Най-напред следва да се разгледа първото правно основание, изведено от нарушение на правило 49, параграфи 1 и 2 от Регламент № 2868/95.

Доводи на страните

17 Жалбоподателят упреква апелативния състав в нарушение на правило 49, параграфи 1 и 2 от Регламент № 2868/95. В частност той изтъква, че апелативният състав погрешно е приел жалбата за допустима в съответствие с правило 49, параграф 1 от Регламент № 2868/95, въпреки че извлечението от банковия превод за плащане на таксата за обжалване било написано на испански език в разрез с предвиденото в правило 48, параграф 2 от Регламент № 2868/95, според което жалбата се депозира на езика, на който е водено производството, в което е взето решението, предмет на обжалване, т.е. в конкретния случай на английски език.

18 СХВП признава, че апелативният състав е нарушил правило 49, параграфи 1 и 2 от Регламент № 2868/95. При все това СХВП поддържа, че според принцип на правото на Европейския съюз допуснатата от апелативния състав грешка не е достатъчна, за да обоснове отмяната на обжалваното решение, тъй като това „нарушение на процесуалните правила“ не е оказало „решаващо влияние“ върху допустимостта на жалбата пред апелативния състав.

19 Според СХВП жалбата пред апелативния състав е основателна, поради това че на 21 февруари 2007 г. страната, подала възражение, е представила известие за изпращане на факс, доказващо, че на 8 февруари същата година е изпратена жалба, напълно отговаряща на условията, посочени в правило 48 от Регламент № 2868/95. Впрочем, макар и СХВП да не открива следа, че този факс е получен, според съдебната практика (Решение на Първоинстанционния съд от 19 април 2005 г. по дело Success-Marketing/СХВП — Chipita (PAN & CO), T-380/02 и T-128/03, Recueil, стр. II-1233) датата на получаване на документ може да бъде доказана с известие за изпращане на факс.

Съображения на Общия съд

20 Удачно е най-напред да се разгледа твърдението за нарушение на правило 49, параграф 1 от Регламент № 2868/95.

21 От правило 49, параграф 1 от Регламент № 2868/95 следва, че ако жалбата не отговаря по-специално на изискванията, посочени в член 59 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 60 от Регламент № 207/2009), апелативният състав трябва да я отхвърли като недопустима, освен ако нередностите ѝ са отстранени преди изтичането на предвидения в този член срок, а именно в срок от два месеца, считано от деня на нотифициране на обжалваното решение.

22 По силата на член 59 от Регламент № 40/94 жалбата трябва да бъде в писмена форма, подава се до СХВП в срок от два месеца, считано от деня на нотифициране на решението, и се счита за подадена едва след плащане на таксата за обжалване.

23 В това отношение следва да се напомни, че от практиката на Общия съд следва, че макар и съгласно член 59 от Регламент № 40/94 жалбата да се счита за подадена едва след плащането на таксата за обжалване, сам по себе си преводът на съответната сума не може да се счита за равностоен на акта, който се изисква в посочения член (Решение на Първоинстанционния съд от 31 май 2005 г. по дело Solo Italia/СХВП — Nuova Sala (PARMITALIA), T-373/03, Recueil, стр. II-1881, точка 58].

24 В случая апелативният състав е приел, че макар и жалбата без посочена в нея дата да е получена от СХВП на 21 февруари 2007 г., т.е. след изтичането на срока за обжалване на 12 февруари 2007 г., плащането на таксата за обжалване с

банков превод „изпълнявало ролята на жалба за целите на допустимостта“, тъй като е извършено в срок и съдържа подробната информация, изисквана от правило 48, параграф 1 от Регламент № 2868/95.

25 При това положение апелативният състав не е спазил условието за наличие на жалба по смисъла на член 59 от Регламент № 40/94 според тълкуването му, дадено в цитираната по-горе съдебна практика и следователно не е спазил правило 49, параграф 1 от Регламент № 2868/95.

26 Що се отнася до твърденията на СХВП, според които тази допусната от апелативния състав грешка трябва да се счита за нарушение, което не води до отмяната на обжалваното решение, тъй като и при липсата на подобна грешка съдържанието на решението нямаше да бъде различно, следва да се посочи, че в писмения си отговор СХВП моли единствено да бъде отхвърлена жалбата на жалбоподателя. Едва в хода на съдебното заседание тя заявява, че иска от Общия съд или да отхвърли жалбата, или да измени обжалваното решение въз основа на известието за изпращане на факс, изпратено от другата страна в производството пред апелативния състав.

27 Ако това изявление — направено за първи път в хода на съдебното заседание — трябва да се разглежда като искане за изменение, това искане трябва да бъде отхвърлено като недопустимо дори независимо от евентуалното му просрочие. Всъщност макар член 134, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд да гласи, че „[в]стъпила страна […] може в писмения си отговор […] да предяви искания за отмяна или изменение на решението на [апелативния състав] по въпрос, който не е повдигнат в жалбата“, по аргумент на противното от тази разпоредба следва, че СХВП не може да прави подобни искания (Решение на Съда

от 12 октомври 2004 г. по дело Vedial/СХВП, C-106/03 P, Recueil, стр. I-9573, точка 34).

28 Доколкото с подобни доводи СХВП приканва Общия съд да отхвърли жалбата и по този начин да потвърди обжалваното решение, като едновременно с това замени нейните мотиви, тези доводи не могат бъдат приети.

29 Всъщност следва да се напомни, че Общият съд упражнява контрол за законосъобразност на решенията на отделите на СХВП. Ако стигне до заключението, че подобно решение, оспорено с подадената пред него жалба, е опорочено поради незаконосъобразност, Общият съд трябва да го отмени. Той не може да отхвърли жалбата, като замени със своите собствени мотиви тези на компетентния отдел на СХВП, който е автор на обжалвания акт (Решение на Първоинстанционния съд от 25 март 2009 г. по дело Kaul/СХВП — Bayer (ARCOL), T-402/07, Сборник, стр. II-737, точка 49).

30 В конкретния случай вече беше посочено, че заключението на апелативния състав относно допустимостта на представената пред него жалба е изключително основано на извлечението от банковия превод, което той приравнява на жалба. Също така беше посочено, че това заключение на апелативния състав в обжалваното решение е опорочено от грешка при прилагане на правото (вж. точка 25 по-горе).

31 За сметка на това апелативният състав изобщо не се основава на известието за изпращане на факс, споменато от СХВП в нейните доводи. В точка 9 от обжалваното решение апелативният състав се ограничава да отбележи в тази връзка следното:

„Подалата възражение страна поддържа, че жалбата е била подадена на 8 февруари 2007 г., преди изтичане на крайния срок, и представя известие за изпращане на факс в подкрепа на този довод. Въпреки това СХВП не открива следа от този документ, за който се счита, че е бил получен на горепосочената дата."

32 При тези условия обжалваното решение трябва да бъде отменено. Ако е необходимо, апелативният състав следва да прецени дали и в каква степен горепосоченият документ, споменат от СХВП в нейните доводи, може да има отражение върху допустимостта на жалбата пред нея на страната, подала възражение.

33 В светлината на горепосочените съображения първото правно основание на жалбоподателя следва да се уважи, а обжалваното решение да се отмени на това основание, без да е необходимо да се разглежда твърдението за нарушение на правило 49, параграф 2 от Регламент № 2868/95, нито второто правно основание, изведено от нарушението на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94.

По съдебните разноски

34 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като СХВП е загубила делото, тя трябва да бъда осъдена да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на жалбоподателя.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав)

реши:

1) **Отменя решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) (марки, дизайни и модели) от 27 ноември 2007 г. (преписка R 334/2007-2) относно производство по възражение между Etra Investigación y Desarrollo, SA и Axis AB.**

2) **Осъжда СХВП да понесе направените от нея съдебни разноски, както и тези, направени от Axis.**

Vilaras Prek Ciucă

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 9 септември 2010 година.

Подписи